

ДОСВІД ВИКОРИСТАННЯ ПРОЕКТНОЇ МЕТОДИКИ ПРИ ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ НА ПРИКЛАДІ СТУДЕНТІВ НЕМОВНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ: ДЕЯКІ АСПЕКТИ

Міхно С. В.

Метою навчання іноземних мов є не система мови, а іншомовна діяльність. Метод проектів дозволяє творчо застосувати мовний матеріал, перетворити заняття з іноземної мови в дискусію, дослідження.

В останні роки проектом стали називати створення практично будь-якого продукту навіть без цілісного і детального опрацювання. Якщо ми говоримо про метод проектів, то маємо на увазі саме спосіб досягнення дидактичної мети через детальну розробку проблеми. Розробка має завершитися цілком реальним, відчутним практичним результатом, оформленим тим або іншим чином. Цей результат можна побачити, осмислити, застосувати в реальній практичній діяльності. Щоб досягти такого результату, необхідно навчити студентів самостійно мислити, знаходити і вирішувати проблеми, залучати для цього знання з різних областей, прогнозувати результати і можливі наслідки різних варіантів рішення.

Представлений досвід використання проектної методики при вивченні іноземної мови отримано на прикладі індивідуальних завдань для студентів 1-2 курсів технічних спеціальностей та 3-4 курсів дисципліни за вибором для технічних спеціальностей Сумського державного університету. Індивідуальні завдання представляли собою доповіді, презентації, різні види креативних завдань, читання уривків з художньої літератури та інше.

Проектна методика вимагала створення позитивних умов для активного і вільного розвитку особистості в діяльності. У загальному вигляді ці умови зводилися до наступного: студенти отримували можливість вільного вираження своїх думок і почуттів у процесі роботи над проектом; самовираження особистості мало важливіше значення ніж демонстрація мовних знань; заохочувалися суперечливі, парадоксальні, навіть «неправильні» судження, що свідчило про самостійність студентів, про їх активну позицію; виконавці проектів були в безпеці від критики, переслідування за помилки і покарання; використання мовного матеріалу підкорялося задачі індивідуального мовного задуму; мовний матеріал відповідав можливостям студентів; навчальною нормою вважалися окремі порушення мовних правил і випадкові помилки. Відзначимо, що мовні помилки в умовах

комунікації не тільки можливі, а й нормальні. Розмовна граматики допускає певні відхилення від граматики писемного мовлення.

Практика використання цієї методики виявила деякі проблеми, а саме: вибір теми і виду завдання, строків виконання, якість виконання і представлення, звіт про хід роботи, саморефлексія. Під час вибору теми і виду завдання студенти намагалися обирати найлегші види, тому доводилося використовувати педагогічний авторитет і аргументовано підводити студента до вибору таких завдань, які б найбільше допомогли йому реалізувати свій потенціал і вміння. Узгодження з викладачем на цьому етапі вважаємо обов'язковим. Строки виконання студенти зазвичай не витримували і навіть фіксування їх не допомогло досягти значних змін. Враховуючи різний рівень підготовки, якість роботи була різною, тому дуже часто роботи оцінювалися відповідно до прикладених зусиль. Рефлексію і саморефлексію проводили рідко, бо не вистачало часу у зв'язку з завантаженістю занять, недостатніми вміннями і досвідом цього методу і т.д. На другому році використання саморефлексії результати були значно кращі, що ми пов'язуємо з накопиченим досвідом.

Отже, досвід використання проектної методики при вивченні іноземної мови на прикладі індивідуальних завдань для студентів 1-2 курсів технічних спеціальностей та 3-4 курсів дисципліни за вибором для технічних спеціальностей виокремив певні проблеми, що потребують подальшої психолого-педагогічної уваги. Основні і найважливіші з них: строки і звіт про хід роботи, а також ініціативність студентів.

Соціально-гуманітарні аспекти розвитку сучасного суспільства : матеріали Всеукраїнської наукової конференції викладачів, аспірантів, співробітників та студентів, м. Суми, 21-22 квітня 2014 р. / Відп. за вип. О.М. Сушкова. — Суми : СумДУ, 2014. — С. 173-174.